

***mūlijana** Runic: Pronunciation: /'mu:.li.ja.nã/

verb · Weak class 1

Meanings

to muzzle

Etymology

From *mūla ('muzzle, snout') + *-jana.

Conjugation

Present active

Person	Indicative	Subjunctive	Imperative
1st singular	mūlijō	mūlijaų	—
2nd singular	mūlīsi	mūlijais	mūlī
3rd singular	mūlīpi	mūlijai	mūlijaþau
1st dual	mūlijōs	mūlijaiw	—
2nd dual	mūlijaþiz	mūlijaipiz	mūlijaþiz
1st plural	mūlijamaz	mūlijaim	—
2nd plural	mūlīþ	mūlijaip	mūlīþ
3rd plural	mūlijanþi	mūlijain	mūlijanþau

Present passive

Person	Indicative	Subjunctive
1st singular	mūlijai	—
2nd singular	mūlijasai	mūlijaisau
3rd singular	mūlijaþai	mūlijaipau
1st dual	—	—
2nd dual	—	—
1st plural	mūlijanþai	mūlijainþau
2nd plural	mūlijanþai	mūlijainþau
3rd plural	mūlijanþai	mūlijainþau

Past

Person	Indicative	Subjunctive
1st singular	mūlidō	mūlidēdī
2nd singular	mūlidēz	mūlidēdīz
3rd singular	mūlidē	mūlidēdī
1st dual	mūlidēdū	mūlidēdīw
2nd dual	mūlidēdudiz	mūlidēdīdiz
1st plural	mūlidēdum	mūlidēdīm
2nd plural	mūlidēdud	mūlidēdīd
3rd plural	mūlidēdun	mūlidēdīn

Non-finite Forms

Infinitive	Present Participle	Past Participle
mūlijana	mūlijandz	mūlidaz

Descendants

***mūlijan** (Proto-West Germanic)

mūlen (Old Dutch)

mulen (Middle Dutch)

		muilen (Dutch)
--	--	-----------------------

***mūlijan** (Proto-West Germanic)

mūlian (Old Saxon)

mülen (Middle Low German)

mýla (Old Norse)

myla (Norwegian Nynorsk)

myla (Swedish)

𐌱𐌰𐌿𐍂𐌴𐌹𐌳𐌰𐌽 (faurmūljan) (Gothic)

[View on Wiktionary.](#)